

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară
4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Mișcarea slavă.

Nu merge! Cum am arătat și în primul nostru din numărul 27, înzadar ar fi încercările de-a lua în șea pentru cărmuirea Împărăției noastre Austro-ungare, pe un al treilea puternic, căci nu va merge!

Ordinațiunile de limbă date pentru Bohemia și Moravia, prin care e înălțată și limba cehă, ridică în chip firesc și pe celelalte popoare slave, pentru a cere ca și lor să li-se dea aceleași drepturi!

„Il Piccolo”, ziar italian ce apare în Triest, aduce știrea, că printre locuitorii sloveni din *Craina, Stiria, Carintia* și *Görz*, se duce o agitație puternică, ca cu toții la olaltă să se încoarde, ca să se stoarcă ordinațiuni ministeriale, *prin cari în finiturile locuite de Sloveni, și limba lor să fie ridicată la aceleași drepturi, la care limba cehă a fost ridicată în Bohemia!*

În fruntea mișcării stă „Societatea Slovenă”, care își are reședința în Graz, și care a împărțit zilele acestea proclamațiuni către toate reuniunile și societățile slave, ca să se pună cu toatele pe lucru, ca să dobândească și pentru Slavii Austriei-de-jos ceea-ce s'a dobândit de Cehi pentru Bohemia.

Nădăduesc că vor ajunge aceasta prin un mare congres slav, adunat din toate părțile, la Cili.

În același chip scrie și foaia slavă din Leibach, „Slovenski Narod”, că adevărat e de lipsă o mare adunare slavă la Cili ori Klagenfurt. Ba asta merge mai departe și se adresează nu numai către societățile slave, ci și către toate orașele slave, ca în frunte cu primarii lor, să alege la congres.

Și încă ceva: La congres, precum spune „Obzor”, foaie croată din Zagrab, vor lua parte și Croații din Croația

(unde Ungurii vor să stăpânească cu Khuen Hédervári), *voind prin asta să arate alipirea lor la cauza comună slavă din Împărăție* (deși în altă țeară), și să-și dea spriginul lor!

Foilor ungurești, însemnând și știrea asta din urmă, le stă graiul în loc.

Căci la tot casul sunt arătări, cari pot să insufle curagiu numai celor ce, ca și noi Românii, de mult le tot strigăm Ungurilor în urechi să se lase de nebuna credință a maghiarisării, că i-a trecut vremea, precum i-a trecut și germanisării în Austria, ear' alergătorilor după acea stafie, numai trezire, desperată, le pot aduce.

Pe sub clădirea, înălțată și așa pe nisip, a ideii de stat național, german dincolo de Laita, maghiar dincoace, trec dese și puternice cutremure de pământ!

Nu merge, nu merge!

Știri politice.

Principele Bulgariei va veni în curând în România. Sosirea la Sinaia îi e pusă pentru ziua de 23 Iulie v. Va fi întâmpinat la hotare de dl Dim. Sturdza, primul ministru, și de dl general Berendeiu, ministru de război, precum și de comandantul corpului II de armată.

M. S. Regele Carol, încunungiurat de Casa Sa civilă și militară, va primi pe oaspe în gara Sinaia, împreună cu A. S. Principele Leopold de Hohenzollern.

M. S. Regina și A. S. Principesa Maria vor primi pe Principele Ferdinand la castelul Peleş.

*

Lărmuitorii Nemți din Bohemia, au primit o înaltă încurajare. Profesorii dela universitatea din Praga, cea mai veche universitate germană austriacă, au publicat un protest contra cunoscutelor ordinațiuni de limbă. Protestul a făcut zgomot în Austria. Acum 800 de profesori universitari dela universitățile din Germania, au iscălit o scrisoare de alipire

și îmbărbătare către cei din Praga, ca un răsunet dela frați, la protestul lor.

Nemții bohemi se încălzesc, firește, de această înaltă încurajare, dar' după toate semnele, cu atâta vor rămânea, căci M. S. Împăratul Austriei și guvernul seu, văzând că cu stăpânirea unei singure limbi și a unei singure seminții, nu o mai pot duce într'un stat ca și al nostru de împeștițat de felurite popoare, ce toate se ridică în picioare și cer deopotrivă îndreptățire națională, — nu vor retrage ordinațiunile, ci vor lucra chiar pentru îndeplinirea lor.

Noi Românii de aici, să învățăm și dela unii și dela alții:

Dela Nemții din Bohemia, cum se sărim în foc pentru cauza națională, dela profesorii din Germania cum se urmărim pe frații lup-tători și să le trimitem încurajare, ear' din ținuta guvernului austriac să prindem curagiu în lupta noastră, că eată sosită e, deocamdată dincolo, vremea pe care noi cu atâta foc o dorim și cerem: să se facă de-opotrivă dreptate popoarelor ce alcătuiesc această împărăție și o susțin, jertfind pentru ea avere și vieți!

E bine și bogat...

— O pildă din popor. —

Balomir, Iulie 1897.

În zilele trecute auzii o istorioară foarte frumoasă și adevărată, care acum vi-o spun și d-voastre, că veți vedea că e bine să fii și — avut!

Să zice, că era odată un om foarte de omenie și grozav de isteț, dar' pârlit de sêrac. El spunea multe vorbe bune și înțelepte vecinilor sei, dar' de oare-ce era sêrac toți îl rideau și ziceau: ține sfaturile acelea pentru tine.

Vorbele celea mai lămurite și mai adevărate ce le scotea din gură, sătenii le numiau fleacuri, vorbe goale, căci ziceau ei, un calic ca tine n'are de unde spune vorbe cu temei!

e premeară de ceremonia lor tradițională, tinerii, înaintea altarului, își întorc spatelul ca să nu se vază.

O cerință de căpetenie pentru o căsătorie este, să nu fie nici un fel de înrudire între cele două familii, ba nici să nu poarte același nume. Cum însă în toată China nu sunt decât 454 nume de familii, cerința aceasta este foarte grea. Apoi mai joacă un rol însemnat cetirea pe stele. Soartea fiecăruia e legată de 8 arătări de stele; dacă oroscopul tinărului nu se împacă cu al tinerei, căsătoria nu e cu putință. Tot așa prin cetit pe stele se aleg «d-șoarele de onoare» (surorile de mireasă), se hotărăște ziua și ora ceremoniei, etc.

Timp de două-trei luni se aduc jertfe, se fac ospete, se trimit daruri miresei. În ziua nunții, mirele sosește la casa alesei sale cu o litieră acoperită. Părinții fetei i-o dau în primire, învălă cu un vâl roșu. El o așează în litieră și apoi se întoarce acasă la el, unde o întâmpină la ușă. Pe mireasă o conduc «d-șoarele de onoare» făcând zgomot mare și bătând din palme ca să alunge duhurile rele.

În casa mirelui, tinerilor li-se dă câte un pahar de vin pe care îl beau pe jumătate, apoi schimbă paharele și beau restul. Și atâta e tot. Căsătoria e încheiată și fata a luat

Bietul sêrac numai clătina din cap și zicea:

Vai vouă, dacă credeți că avuții le știu toate mai bine de cât sêracii. Dar' nici bogăția nici sêrăcia nu-s scrise la nime în frunte; cel bogat poate ajunge prea lesne peritor de foame și sêracul încă poate fi odată bogat, de va fi cu noroc și cu minte.

Așa și omul cel sêrac de care vorbii, prinse la stăricică bună, ba cu timpul ajunsă a fi cel mai avut în satul lui, dar' pentru aceea tot de omenie rămase.

Odată ara cu plugul lui cu patru boi, în ogorul seu, și de amiazi slobozi boii și îi aduse acasă să-și hrănească, ear' plugul îl lăsă în brazdă, și după amiazi mearsă de ara mai departe.

Era într'o Sâmbătă, ori poate spre o sêrbătoare, destul că a doua zi erau mai mulți oameni adunați la un loc și el încă era între ei, vorbind mai de una mai de alta, ca oamenii.

Vezând că toți dela el așteaptă acum vorbele celea mai înțelepte, căci el era acum cel mai avut, să gânde să-și păcălească o leacă, și să le arete rătăcirea.

Le zise: ascultați ce mi-s'a întâmplat eri: lăsa-i plugul în brazdă și venii cu boii în sat de amiazi. Dar' până am gustat eu și mi-am săturat boii, prăpădiții de șoareci mi-au ros ferul cel lat dela plug de a trebuit să vin acasă să-mi aduc alt fer ca să pot ara mai departe.

Omenii cari mai nainte și vorbele cele înțelepte i-le luau în bătaie de joc, toți începură a clăti din cap și a zice: «da sunt blăstemați șoarecii, fac mari pagube, uite! la dumnealui și ferul dela plug i l-au ros! Nu o să mai lăsăm plugurile în brazdă»

Atunci omul rise de ei și le zise: Vedeți cât sântei voi de proști și ticăloși! Unde ați mai auzit voi să mănânce șoarecii fierul? Și că eu ca avut v'am spus o minciună, voi o credeți, ear'

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Mă 'ntreb...

Ved că nu mai e 'ndoială,
Că alături îmi ești tu,
Și eu totuși stau adese
Și mă 'ntreb de-i drept ori nu?

Nu încap 'n a mea minte
Că în lume aș putea
Să găsesc ceva, întocmai
Cum trăia în mintea mea!..

Magică tu întrupare
A visării mele sfinte,
Care inger, alb ca tine,
Te-a 'ndemnat să-mi ieși nainte?

Zăpăcit de bucurie
Ciasuri stau uimit pe loc,
Ca putut să mă ajungă
Acest negrăit noroc!

Piccolo.

Căsătoria la Chinezii.

«Revue des deux mondes» din Paris, publică despre femeia chineză un articol interesant, din care lăsăm să urmeze aci partea privitoare la căsătorie.

Eată cum se face ea acolo:

În viața femeii chineze, căsătoria este un lucru de mare însemnătate. Totuși el se săvârșește fără nici o întervenire a persoanelor celor mai interesate în cauză, ci numai prin voința celor doi părinți de familie. Fetele se mărită la vârsta de 13—15 ani.

Căsătoria e premeară de logodnă, care se face în scris: amândoi părinții se iscălesc pe o hârtie roșie, ori și cu vorba. Legea pedepsește cu lovituri de vergi pe cine calcă făgăduinta. Une-ori logodnica, după moartea alesului ei, se socotește veduvă și rămâne credincioasă lui, dar' aceasta foarte rar, deși legea și morala preamăresc asemenea semne de virtute și guvernul le respălește cu medalii și laude oficiale.

Logodna se face foarte de timpuriu: la vârsta de 6—7 ani. Adesea părinții își logodesc copii îndată chiar după naștere. Până la nuntă «mirii» nu se cunosc. Nici părinții logodnicului nu cunosc pe aleasa fiului lor. La chinezii creștini, unde cununia la biserică

rangul de femeie măritată. O duc într'o cameră separată, iau de pe dinșa vâlm roșu și îi schimbă felul de pus pîrul, din fetesc în măritată. Apoi ea se întoarce și se arată bărbatului, socrilor și rudelor. Bărbatul o vede acum pentru întâia oară.

Apoi vine o crudă încercare pentru biata femeie. Toți invitații și nepoțiții, vecinii, trecătorii și chiar sêracii (dacă nu-i împacă cu daruri) se apropie de dînsa, o privesc, o cercetează cu deamăruntul și fac despre dînsa un fel de dare de seamă, în auzul tuturor, cu vorbe cari de cari mai pișcătoare și mai obraznice. Sêrmana femeie trebuie să stea neclintită, nici să plângă, nici să riză, nici să vorbească, căci dacă nu-și ține rolul, își bat joc de dînsa.

Cu toate acestea și în China, spiritul de protestare al omului contra tirăniei ceremoniilor proaste, a început să se arate. Unele fete se împotrivesc acestor căsătorii silite și preteră să moară, decât să trăiască cu un bărbat ales de părinți și pe care ea nici măcar nu l-au văzut. Unele rămân nemăritate la părinți, altele intră în mănăstirile budiste de călugărițe.

Mai mult decât atâta. În China de sud este o asociație anume, tainică, «Irusul de

până. eram sêrac nu-mi dați crezământ nici vorbelor celor mai adevărate și mai înțelepte! Vai de cei-ce cred vorbele cuiva fără a se gândi de sînt drepte ori nedrepte, numai căci le vestește un om mare, avut ori cu rang înalt! Nu rangul nici avuția dau înțelepțiune și dreptate, și cel mai sêrac poate fi înțelept și de omenie

Cam așa stă treaba și cu învățătorii populari. Ori cât de înțelepțește ar vorbi poporului, ori cât sînt de sirguincioși și de adevărați luminători ai poporului, vorbele lor nu se prea ascultă, căci ei sînt sêraci, și sêracul în ziua de astăzi nu trage mult în cumpenă!

De lipsă dar' ar fi și frumos ar sta, ca poporul nostru să pună la inimă învățăturile talmăcite din cărțile bune, ce numai spre bun viitor pot urma

Durere însă, că în puține locuri ascultă de învățăturile date de învățătorii lor, ba în unele locuri socotesc pe învățătorii lor ca pe niște jucuți de dare, de care abia apucă să scape și cu atât mai tare de cel zelos, care stăruiește în lățirea și întărirea creșterii pruncilor lor, chiar silindu-i uneori a veni regulat la școală.

Până poporul nu va ști prețui școala și pe învățătorii lor, nu vom putea eși la limanul dorit, și toată truda de înaintare, zecimată ne va rămânea.

Ioan Balomiri,
învățător.

Medicii Principelui Ferdinand.

O știre emoționantă au adus ziarele la sfîrșitul săptămînei trecute, din România.

Să știe că lângă Principele Ferdinand, dela data bolnăvirii sale, au stat veghe neadormită trei medici români din București, Doctorii *Cantacuzino*, *Buicliu* și *Kremnitz*. Munca lor era din cele mai gingașe și obositoare. Vre-o patru săptămîni boala era de tot caprițioasă și furioasă, acum-acum se stîngă viața înaltului bolnav. Ea făcea minută de minută pustiiri înspăimîntătoare în sănătatea celui atacat de ea, și doctorii aveau să pîndească minută de minută schimbările și atacurile ei, și să iee măsurile de împedecare a tristetelor urmări. Și D-zeu a încununat cu izbînda lupta lor contra morții, și biruit'au ei moartea: azi augustul bolnav e pe cale de-a să face de tot bine, și foile de dincolo spun, că peste 10—15 zile El va putea părăsi patul spre a face mici primblări

aur», legat prin jurămint să nu se mărite de cît din dragoste.

Aceste copile și-au băgat în cap gîndul ciudat că fericirea căsătoriei nu atîrnă numai de stările stelelor și de înțelegerea părinților ci și de plăcerea dintre soți. Poate că spiritul acesta revoluționar a intrat în China de miază-zi odată ca avangarda civilizației europene.

Dar' acestea sînt excepții rari. De regulă fetele se supun voinței părinților și obiceiurilor țerii, cu aceeași blîndeță cu care îndură cruda lucrare a deformării piciorului. (O fată cu picioare regulate este un scandal în China, și degetele sucite spre talpă sînt o cerință a virtuții femeiești.

Cîne pianist...

Intr'un sat din Franția de sus un circus de cîni dădea reprezentații. Tot satul era uimit de lucrurile ce se vesteau: că un cîne va cînta la pian. Seara într'adevăr cînele s'a pus pe scîunenciu și a început a da cu labele pe clape și cînta »Marsseileza«, marșul național francez. Un om hazliu din apropierea cînelui strigă de-odată către cîne:

Pis, pis, mușcă mîța.

Cînele iute a sărit dela pian și fuga după mîța. Dar' spre neînțeleasa mirare a publicului, pianul cînta și mai departe singur. Era un pian automat.

prin grădinile castelului seu dela Sinaia, unde se află acum.

Dar' cei trei doctori în aceste 2 luni cît au avut sub pază pe Principe, nu s'au mai putut într'adevăr îngriji de alți bolnavi, au fost cu totul ai lui.

Maiestatea Sa Regele Carol I, prețuind această credincioasă slugire a lor, a voit să-i răsplătească pentru pierderile materiale ce au avut în acele 2 luni, neputînd cîștiga din alte părți, și a imbiat fiecărui medic cîte 60.000 lei onorar. Ei însă au mulțumit toți trei de răsplata de bani, cu cuvintele:

„Maiestate, nu putem primi nimic. Ni-am îndeplinit o datorie către Țeară, și sîntem fericiți că am putut-o îndeplini așa de bine“ —

Fapta celor trei doctori români, îi ridică și mai sus în stima de care și până aci au fost încungiurați, căci față de o nobilă familie domnitoare, care atîta bine face pentru țeara sa, ei au arătat că ce au făcut, din curată dragoste și grigiă au făcut, și nu vîndînd doar' grase răsplătiri.

Conferența de pace.

S'au aflat între învățații Europei oameni, cari privind la uriașele greutăți ce apasă asupra popoarelor cu ținerea de grele armate și cu răsboaiele cele slătitoare de puteri și tinere vieți, — și-au pus întrebarea, că dacă între singuraticii cetățeni ai unei țeri, s'au putut arangea trebile așa, că în pricinile ce se ivesc între ei, să nu sară îndată cu bătae unul asupra altuia spre a-și căuta dreptatea, ci să se supue judecării ce li-se va aduce de instanțe anume așezate pentru acest scop, — oare nu s'ar putea același lucru și cu singuraticile țeri și popoare de pe continent, din Europa, să se așeze adecă o judecătorie mare de-asupra tuturor care în pricinile ce s'ar ivi între ele, să judece, avînd ele a se supune, încungiurînd prin aceastăeribilele răsboiri?

Ar fi în interesul renumelui popoarelor și țărilor să ajungă la aceasta, ar fi un pas mare nainte pentru înlăturarea barbarelor moravuri de-a să omori unii pe alții, popor pe pogor, țeară pe țeară, și uriașele cheltueli cu costişitoarele armate s'ar putea cruța, punîndu-se armele jos de tot, ori cel puțin în cea mai mare parte a lor, ușurîndu-se cetățenilor dările ori folosind acele sume spre ajutorarea tot a lor, a școlilor, bisericilor, fabricelor, spitalelor, etc. din țeară. Un avînt neînchipuit în cultură s'ar da prin aceasta popoarelor.

Și s'au apucat de propovăduirea acestor dorințe.

Au fost la început puțini cei-ce au dat luare aminte glasului acestor idealști, visători de vremi și stări așa bune într'o lume așa de rea. Dar' stăruind, ei au reușit a atrage tot mai mulți oameni însemnați pe partea lor. Și ca să poată nădăjdui mai mult dela lucrarea lor și-au zis: ne adunăm an de an din toate țerile cei doritori a ajunge la ținta aceasta, și anume numai deputați din dietele ori senatele țărilor, adecă oameni cu trecere în cercurile conducătoare ale statelor, cari apoi întorși acasă, să propovăduiască tot mai mult și celorlalți soți ideile acestea.

Așa s'au început «conferențele de pace», cari se țin an de an, tot în altă țeară, în capitala, întâiul ei oraș, și conduse de un ministru al acelei țeri.

La început interesul față de aceste adunări a idealștilor în politică, era mic. Unele diete își trimeteau reprezentanții lor, unele nu. An de an însă interesul a crescut, și azi aproape toate țerile, afară de cele ce nu au dietă și de micile state orientale, își trimit bărbații lor la «conferența de pace».

Frații nostri din România încă de ani de zile îi dau tot mai multă luare

aminte și tot mai frumos începe a fi numărul deputaților și senatorilor ce se duc la sfaturile de pace. Și bine e să o facă. Căci între altele au acolo privilegiu a face cunoștință cu bărbați de frunte de-ai celorlalțe țeri și a-și cîștiga eventual dragostea și preținia lor pentru Țeara românească și pentru neamul românesc.

Estan conferența se ține la Bruxella (în Belgia) și din partea românească s'au înștiințat deja că vor lua parte, d-nii: Petre Grădișteanu, vice-președintele senatului; N. Ionescu, senator; Stroe Beloescu, senator; Dr. Iovitz, senator; T. Rafal, fost senator; V. A. Urechia, vice-președintele senatului; A. Enacovici, N. Fleva, Ioan N. Guran, C. Maltezianu, N. P. Moroianu, Naum Mărculescu, A. Păcleanu, Ioan Poenaru-Bordea, G. A. Scorțescu, I. Villacrose și Em. M. Porumbaru, deputați.

O vijelie teribilă.

Noaptea de Luni spre Marți, în săptămîna asta, a fost de mare nenorocire aducătoare pentru ținutul nostru. Ziua a fost liniștită, ear' noaptea, pe neașteptate, o ploaie grozavă s'a descărcat peste Orăștie și jur și pe valea Murășului în sus, făcînd mari stricăciuni. Marți dimineața Murășul era deja așa de tare crescut, că pe la Geoagiu încetase trecerea de caré și căruțe, și numai cu luntrițele se trecea. Apa Romosului a înecat partea de hotar dinspre Orăștie, întreagă, apoi cîmpul de legumi a Sêrbilor de pe hotarul Gelmarului, etc. De altfel vijelia nu a fost locală, căci din multe părți ale țerii se trimit foilor știri, că tot atunci și tot așa mari pustiiri a făcut și pe acolo.

Eată ce ni se scrie nouă din jur despre această furtună:

*
Romos, 20 Iulie 1897.

Dle Redactor,

Ca să cunoască și alții năcazul nostru și ca mai mult să cugete și la D-zeu, te rog a da loc acestor șire ale mele:

Deși în decursul anului acestuia au venit, în urma ploilor peste măsură, riul Romosului așa de mare, încât a pricinuit pagube uriașe, totuși ne mai pomenit de mare a fost el în seara de 19 spre 20 n. l. c.

Incepînd pe la 6 ore d. a. o ploaie torențială, s'a descărcat peste comună și a ținut aproape 2 ore, au venit pările prin comună așa de mari, de au stricat drumul, au dărîmat porți, au intrat prin curți, și prin casele oamenilor! Ear' riul a crescut așa de mare, încât spun bătrînii că nu au mai pomenit așa ceva! Nu numai punțile cele mari și înalte, le-au dus apa, dar' și podul cel mare de peste riul l-a rupt și mînat! Venind un coperiș de casă întreg, s'a oprit în pod, prin asta a înăbușit apa și așa l-a dus. A dărîmat 3 case, și o șură, a dus apoi de prin curțile oamenilor lucruri economice, a mînat lemne așa de mari din curți, că 8—10 oameni abea le-ar fi putut ridica. Garduri și pîlanuri, între grădini și pe lângă ulițele laterali sînt duse; grădinile toate nimicite, nu se vede altceva de cît nêsip și imală. Cîmpul, cu deosebire deoparte și de alta a rîului, e luciu de apă; clăile de grâu zac în apă și nomol, cucuruzul înecat. Nu se poate computa deocamdată paguba, pentru-că pe unde te învîrți și afară de comună, numai pustiire vezi.

Eu tare cred, că acestea sînt semne și bătaia a lui D-zeu, că s'au păcătoșit oamenii, ca ne-altă-dată. Poporule, cu mici și mari, când te vei pocăi?

I. P.

Vaideiu, 21 Iulie 1887

Onotată Redacțiune,

Ieri în 7/19 l. c. a fost o zi fatală pentru comuna noastră Vaideiu.

Încă pe la 4 ore d. a. a început a durdui, fără a se arăta nori grei de ploaie. Pe la 6 1/2 ore s'au grămădit norii, năvălind de cătră

Șibot—Vinerea și de cătră Orăștie. De-asupra comunei și o parte a hotarului nostru s'au întîlnit norii la 7 ore și au început o ploaie teribilă, de cugetai că varsă cu ciubărul. Ploaia a ținut peste o oră! În timp de 10—15 minute după încetarea ei, apa s'a grămădit în vale, care curge prin mijlocul satului, așa de groaznic, încât a eșit din alvii, curgînd prin strada principală cu o furie ne mai pomenită.

A dărîmat vre-o 5 case, mai multe șopruri, cotețe, și alte clădiri economice. A dus mașini de imblătit, caré, buți, aparate agricole, și ile-a astupat prin noroiu, așa că multe nu se mai pot găsi. S'au înecat porci, capre, găini și alte viețuți. Pîlanurile curților și gardurile grădinilor au fost rupte și duse de apă, pomi rupți și culcați la pămînt. Partea de hotar din jos de sat, precum și așa numitul »Șesu-Vaideiului« au fost înecate de apă, ducînd și înnoroiind toată roada cîmpului, încât nu mai este nădejde de o recoltă pe locurile acestea! Vieți omenești nu au căzut jertfă.

Oamenii, cărora li-s'au surpat casele, sînt siliți a locui prin șuri și clădiri economice ce le-au mai rămas, și pe la vecini ori rudeni.

Paguba este mare. Grăul e de tot slab și și pe acela nu'l pot oamenii aduna din cauză ploilor celor multe. A venit acumă și tempestatca aceasta, și a înecat partea cea mare a hotarului cu cucuruz și iarbă.

Tristă priveliște! Sêrmani economi.

Privitoriu!

Alianță turco-română.

Cătră sfîrșitul săptămînei trecute lumea a fost surprinsă de o știre politică fără îndoială însemnată, că adecă între România și Turcia s'ar fi încheiat la 21 Iulie n. o legăturală militară, asigurându-se Turciei ajutor de armă pentru întemplantarea că ea ar fi atacată de Bulgaria. Turcia în schimb a asigurat României mai multe avantajii, pe cari le va să împlini în cel mai scurt timp.

După încheierea învoielii Sultanul a primit la sine pe ministrul plenipotențiar român dela Constantinopol, și l'a decorat cu «marel cordon al Osmaniei».

De-o săptămîna acum asupra faptului știu rile ce se dau, se bat în capete, unele că adevărat și nici nu-i de mirare, că doar' România îi poate fi de mare stricăciune Turciei de să pune contra ei, și tot așa de mare folos de e cu ea, — altele că nu-i adevărat știrea.

Cele mai multe semne arată însă că adevărată. Întăi și întăi de n'ar fi, s'ar desmîntîc oficios, ceea-ce nu s'a întemplantat a doua-oră e drept, că trimisul român la Constantinopol a primit dela Sultan prețiosul semn de onoare, decorațiunea, și încă o decorațiune pe care numai 2 trimiși, unul a Germaniei altul al Angliei, au mai primit-o în vremea șederii lor în capitala turcească. Asă din bun senin nu i-o dădea Sultanul. Și, în urmă, abia cu vre-o câteva zile nainte de data încheierii, întâiul sfetnic al Sultanului după-ce fusese la Londra, a trecut prin România și a fost primit de Regele Carol I. când se ține că s'a întemplantat învoirea deplină

CORESPONDENȚĂ

Zlatna, la 20 Iulie 1897.

Cu ocasiunea »Petrecerii românești de vară«, ce s'a ținut în opidul montan Zlatna în ziua »Înnălțării Domnului« din acest ar în general a încurs suma de 105 fl. 60 c. v. a. și adecă:

I. Din taxele ordinare 63 fl. v. a.

II. Din ofertele marimonioase dela următorii domni:

Dr. Vasile Fodor 3 fl., Nicolae Adamovici 2 fl., Arcz Albert 2 fl., Folbert Vilmos Mike István și Simeon Magda câte 1 fl. 20 cr. Földesy și Almagyi câte 1 fl. laolaltă 12 fl. 60 cr.

III. Din suprasolviri dela următorii P. T. Domni și Doamne:

George Vișa 3 fl. 80 cr. Dengel Frigye 2 fl. 40 cr., Florentina Popescu 1 fl. 80 cr. Venecsék și Hesky câte 1 fl. 40 cr., E. Beș 1 fl., Dna Victoria Candea și D-șoara Agafi Paul câte 90 cr., Dr. Szóntág, Posch, Angya Lőping, Komécs, Zágnoty, Dumitrean, Albin

Ioan și Michail Moldovean câte 80 cr., D-șoara Olariu, Ölberg, Donát și Rusan Corpade câte 60 cr., L. Jurca 50 cr., Csyky, Dr. Karácsonyi, Knopf, Berta, Stafkovits, Benkő, Roșca, Vasilie, P. Onea, I. Olariu câte 40 cr., Cristea, Magda, Török, Bogdán și I. Paul câte 30 cr., laolaltă **30 fl.**

Spesele s'au ridicat la suma de *64 fl. 64 cr.* v. a. a rămas deci un venit curat de *40 fl. 96 cr.* v. a., cari sunt deja depuși spre fructificare pentru un scop măreț de cultură și progres în economia casnică. Din această consemnare de onorabile familii și persoane, ori-cine care cunoaște dragălașul opid montan Zlagna și pe locuitorii săi, cu deplină satisfacție va afla *ca lamura inteligenții* acestui opid nu s'a arătat străină față de această petrecere românească, fără în mod onorabil și-a arătat simpatia și cultura inimii.

Primească dar' și pe această cale dela fostul comitet arangiator cele mai profunde mulțumiri.

Petrecerea promitea a fi cât se poate de animată, dar' o ploaie torențială pe mulți i-a oprit acasă, — ear' pe cei veniți i-a silit a se retrage din aerul liber, în strimte sale.

Dar' nici strîmtoarea n'a micșorat veselia; ea a durat până în ziua albă.

Altcum meritul, că petrecerea a fost bine cercetată în cea mai mare parte este a se ascrie mult venerabilului bătrân, domnului George Vișa, fostul president a comitetului arangiator,

Emmanuel Beșa
controlor

Petru Petringenariu
cassar.

Istoria unei amante.

O cântăreață din Pesta, *Szimon Anna*, a mers în 1894 în Sofia (Bulgaria) spre a trăi acolo ca cântăreață într-o *café-chantante*. Acolo s'a cunoscut cu căpitanul *Bojcev* și față frumoasă fiind, căpitanul s'a îndrăgît de ea, și și ei i-a plăcut de el, și s'a statornicit între ei o dragoste intimă. În 1895 cântăreața a avut o copilă. Negligându-și ocupația în cafenea, stăpânul cafenelei i-a abzis. S'a văzut fără ajutor, dar' căpitanul o susținea. În 1896 ea s'a simțit de nouă mamă, dar' Bojcev nu mai voia acum să aibă grijă de ea, ci o tracta dur de tot și o chiar bătea des. Până mama lui Bojcev a trăit, vicața fetei mai era încă de suferit, dar' murind bătrâna, soarta ei s'a întors rău de tot. Căpitanul i-a luat cu chirie o locuință cu 2 odăi, și mergea încă de mers la ea, dar' nici chiria nu i-o mai plătea. Ear' ca să-și poată plăti datoriile cele multe, căpitanul s'a logodit cu o fată avută și de Szimon Anna voia să scape cu ori-ce preț. În Ianuarie a anului de față, a venit la Sofia fratele lui Bojcev și i-a făcut fetei îmbieciuni necinstite, se o plătească ca să se ducă de acolo, dar' ea le-a respins. Prin Martie anul curent, ea a povestit celor din casă, că pleacă cu fratele lui Bojcev la Filipopol pe 3 luni. S'a și dus, dar' și acolo, la un hotel unde a stat, era de tot lipsită, fără bani. Nu peste mult s'a întors la Sofia și a mers la palatul principelui, se caute pe căpitanul. El nu era în oraș. În palat n'au lăsat-o să între. Atunci ea a făcut mare larmă și scandal pe stradă. A încercat încă în 2 rânduri, și tot așa a pățit și ea tot așa a făcut scandal public. În Aprilie căpitanul s'a întors. A auzit ce s'a întâmplat și atunci s'a hotărît, *să scape de fata asta cu ori-ce preț!* Insași intendanta curții l'a provocat să se desfacă de ea. Atunci și-a făurit căpitanul un diavolesc plan contra fetei nenorocite de el. Aflase el încă înainte în riul Maritza un loc adânc; a hotărît în înțelegere cu alți soți, pretini, să arunce fata acolo. Și au câștigat pentru plan pe un polițist călăreț. Cu ajutorul acestuia în 29 Aprilie seara pe la 9, au luat fata din hotel într-o trăsură. Pe vizitiu l'au trimis dela trasură, spunându-i că e o treabă secretă de poliție, și polițistul cumpărat, mina caii.

Pe podul dela Maritza căpitanul Bojcev cu Novelics, așteptau trasura. S'au urcat lângă fată și au mers așa vre-o 9 kilometri. Pe drum apoi au amețit-o cu ceva leacuri narcotice, îmbătătoare, apoi s'au întors ear'

la pod cu ea, aci au legat petrii grele de trupul ei și au aruncat-o în adâncimea apei...

Abia târziu s'a descoperit mizerabila faptă, Căpitanul cu soțul sau Novelics și alți criminali sunt închiși și acum se pertractează procesul lor la tribunalul din Sofia. Procesul a făcut mare senzație. Căpitanul criminal pare a fi fost om plăcut la curte, căci din temniță a scris o epistolă către Principesa, în care o roagă să-l scape. «De un singur cuvânt al Maiestății Tale atarnă totul: spune că în seara aceea eu am fost doar' la palat...», Scrisoarea a fost prinsă. Senzație și mai mare.

NOUTĂȚI

Protopresbiter gr.-or. al Orăștiei a fost întărit în ședința plenară a Consistoriului arhidieceșan din Sibiu, Luni în 7/19 Iulie, dl *Vasile Domșa*, preot în *Toracul-mic*, care la alegerea din 4/16 Iunie întrunise 20 de voturi ale membrilor sinodului electoral.

Dl V. Domșa, preot azi în diecesa Aradului, e om încă tiner, în floarea vieții, și de altfel de origine din Ardeal, născut în Baica, (tractul protopresbiterial al Ungurașului). Nainte de trecerea în diecesa vecină, a servit bisericii și școalei din Cernat, ca învățător și mai târziu ca capelan.

Felicităm pe noul protopresbiter la înaintarea d-sale pe treptele ierarhice.

Concert în Brad. *Tinerimea din Brad* și *jur* constatătoare din 16 elevi ai institutului teologic-pedagogic «*Andreian*» din Sibiu a arangiat Duminecă la 6/18 Iulie a. c. un concert filantropic în Brad. Programul concertului a constat din 14 bucăți alese, între cari au fost și un solo pentru violină și un duet. Programa a fost executată cu destulă destoinicie. Concertanții viu aplaudați, așa că mai multe piese au trebuit repetate. Cu deosebire cele populare, ca: «*Asta-i mândra*» de G. Dima, «*Boccele și inele*» de I. Vidu, «*Moșul la drum*» de I. Vidu, au fost mult aplaudate. Public a fost numeros. Reușita a fost splendidă în privința spirituală cât și cea materială. Concertanții merită toată lauda pentru înțeleapta idee de a propaga cântarea română pintre poporul român. Cântarea română e frumoasă. După concert a urmat petrecere cu joc până în zori de zi.

Administrator protopresbiterial gr.-or. al tractului Hațeg a fost numit, în ședința plenară de Luni a consistoriului arhidieceșan din Sibiu, dl preot *Nicolau Șinca* dela Biscarea (tractul Devei). Tractul fusese până aci administrat mai mulți ani de dl Avram Stanca, preot în Petroșeni.

Cu un nou post de gendarmi a avut bunătațe ministrul să dăruiască comitatul nostru, și anume la Surduc. Postul va sta din 5 impenați, propte ale »ideii«. Vezi că tot e bun ministeriul unguresc. Are el milă și de noi și ne trimite el și noauă »daruri«.

Petrecere de vară în Săcărâmb, arangiază Comitetul parochial gr.-or., la 20 Iulie v. (1 August n.) a. c. (Sf. proroc Ilie) în »Câmpul Tăului«, în cas de timp nefavorabil în școala gr.-or. Inceputul la 3 ore p. m. Venitul e destinat bisericei gr.-or. din loc. Prețul de intrare: de persoană 1 coroană, de familie 2 coroane.

Medic cercual la Orăștie pentru un cerc de 24 comune, se va alege la 21 August n. Concursul scris, cu condițiile și emolumentele se poate vedea pe pagina din urmă a foii.

Maiestatea Sa împăratul și Regele nostru a dăruit 5000 fl., ca să se împărțească între cei ce au suferit pagube pe vremea ploilor în Bucovina.

Un preot de 140 ani. În micul orășel Varissi din Caucasias, traeste un preot cu numele Gueorgadzê, care a atins vârsta ne mai auzită de 140 ani. Preotul e atât de sănătos, vederea și mersul sunt atât de bune, încât și astăzi se duce la biserica lui și-și face rugăciunile. Acestui Metusalem eclesiastic de abia la vârsta de 100 ani i-au căzut doi dinți.

Preoți noi. Dumineca trecută, în 6 Iulie, E. S. Metropolitul Miron Romanul, a chirotonit de preot pe dl *Stefan Onea*, cleric abs., ales paroch în *Almașul-mare* (tractul Geoagiu), ear' Luni, a chirotonit de preot pe dl *Teodor Adam*, cleric abs., ales paroch în *Turdaș* (tractul Orăștiei).

Dorim noilor preoți ca roade folositoare bisericii și neamului, să încune munca lor în viaa Domnului!

Pentru postul de cassar orășenesc la magistratul orașului nostru Orăștie, cu salariu de 1000 fl. este scris concurs. Petițiile se înaintează la vicișpanul comitatului până la 25 Iulie n. întocmite conform prescrișelor §-lui 18 din articolul de lege I din 1883.

Faptă laudabilă. Dl *Teodor Sandu*, căpitan ces. și reg. în pens. și-a testat averea de 10.000 fl. în acțiuni, «Asociațiunii transilvane», cu scopul de a se da stipendii învățăcelilor de meseriași români.

„**Patria**” este numele unei nouă foi politice ce a început săptămâna trecută să apară în Cernăuți. »Gazeta Bucovinei« încetase deja de câteva luni. »Patria« vine să-i iee locul, cu deosebire doar' că mai independentă, mai francă, mai hotărâtă! Li dorim viață lungă și rodnică spre binele poporului român din acele părți expuse.

Petrecere cu joc. Junimea studioasă din Armeni invită la *Petrecerea cu joc*, ce se va ține la 1 August n. a. c. în ziua de Sf. Ilie, într-o grădină privată. Inceputul la 3 ore p. m. Venitul curat este destinat în favorul înființării unei biblioteci școlare. Suprasolviri marinoase se primesc cu mulțumită și se cuitează publice.

Părinților cu copii mărișori, le atragem luarea aminte asupra inseratului dlui A. Onofreiu, pălărier român, publicat pe pagina din urmă a foii noastre. D-sa caută un învățăcel. Noi recomandăm mult cetitorilor noștri, cari știu vre-un băiat potrivit, să-l dea numitului măiestru la învățătură, că bun lucru fac D-sa dorește să aibă un învățăcel român, și meseria e foarte bună; în Orăștie în deosebi ea are viitor; să plătește bine.

Peste tot mai multă luare aminte ar trebui să dea părinții români, meseriilor și negoșului, și nici un privilegiu, când un negoșator își caută ucenici, cum dl *S. Corvin și Fiu* căutau săptămânile acestea, ori un măiestru învățacei, — să nu fie pierdut, ci totdeauna locurile goale să fie cuprinse de tineri români. Sunt carierele cele mai cu viitor și neafrînătoare nici de Stan nici de Bran, nici de ministru, nici de nimeneal! Numai voe și pricepere și lucru bun să facă, și omul trăiește cu negoșul și meseria, bine, chiar foarte bine!

REGULAMENTE COMITATENSE

Regulamentul despre edificări în comunele mari și mici din comitatul Hunedoarei.

Partea II.

Cap IV.

Despre îngăduința de zidire și despre purcederea autorităților (mai marilor) în privința aceasta.

(Urmare din Nr. 14.)

§. 34. Pentru zidirea de locuințe mai multe împreunate cu colonii nouă industriale ori de mine (băi), ori pentru zidirea de case pentru nouă colonisări (așezare de familii străine pe un loc încă nelocuit), — îngăduința o dă tot protopretorul (fisolgăbirul) cercului ținând înaintea ochilor prescrișele acestui regulament.

Intreprinzătorul respectiv (al băilor ori coloniilor industriale) e dator în scopul acesta a pregăti de cu vreme și a înainta la oficiul protopretorial în 2 exemplare planul amănunțit despre locul unde se vor așeza locuințele, numărul și mărimea lor. Protopretorul, dacă află că e de lipsă, pe temeiul planului și cu ajutorul unui organ al oficiului comitatens de edificare, ese la fața locului și face examinare, cu care privilegiu, după ascultarea primăriei comunale și a altor părți interesate, întărește planul, ori apoi rânduie întregirea sau schimbarea lui. După întărirea planului de zidire, îngăduința de a se zidi se dă în scris celui ce a cerut-o, și despre asta se încunoștiințează și primăria comunală respectivă.

Contra planului de zidire precum și a hotărârii prin care protopretorul dă îngăduința, se poate face recurs în timp de 15 zile dela inmanuarea hotărârii, și anume la vicișpanul în instanța a II-a, și la comisia administrativă a comitatului în instanța a III-a.

§. 35. Proprietarul ori societatea care zidește, e răspunzător pentru ținerea punctuoasă a planului întărit precum și a tuturor condițiilor (punctelor de învoială) puse în îngăduința dela protopretor. Pentru ori-care abatere esențială (însemnată), edificatorul e a se pe-

depsi după prescrișele acestui regulament, și întrucât o astfel de zidire ce se abate dela planul întărit, ar vătămă esențiale puncte de vedere pentru ordinea zidirii, zidirea e a se străforma pe cheltuiala edificatorului, ori a se dărîma cu totul.

§. 36. Îngăduința de zidire încetează, dacă dela inmanuarea ei (dela predarea ei celui ce a cerut-o), edificarea nu se începe în timp de un an.

§. 37. În contra hotărârilor protopretorului privitor la îngăduințele de zidire, se poate apela la vicișpanul comitatului în timp de 8 zile dela primirea hotărârii.

În contra alor două hotărâri conglăsuitoare (adecă dacă și a vicișpanului va fi tot ca a protopretorului) nu se mai poate face recurs.

Protopretorul (la care sunt a se înainta și recursurile are să înainteze recursurile în timp de 3 zile la autoritatea mai înaltă.

§. 38. *Îngăduința de zidire e a se da fără nici o plată.*

Pe rugarea pentru îngăduință însă, precum și pe recursurile ce s'ar da și pe aclusele (documentele ce se alătură), trebuie pus timbrul prescriș de lege.

(Va urma.)

AMICIȚIE — DISTRAȚIE

Jaf în Amiciție-Distrație!

Scumpo! — N'am pace, că de, — n'am ce face. Am chibzuit să-ți dau semne de viață. Știi tu bine că ție îți sună. Imi pare rău că nu mai sînt la tine, se ne mîngăiam acum una pre alta că — mai știți — pot fi și eu... tristă; am și eu „ius” pe un pic de „vai”!.. Parcă te vîd că zici: bravo!, ori nu crezi și zici: e ea, nu e ea? Jaf în dragoste!.. Alta, că asta n'a fost bună. La băi nu ne-am dus, nici nu mergem încă — asta am vrut să-ți spun. Altfel am rămas tot care mă știți

Mimi

Altă scumpă! (Dar' și cealaltă a fost bună) Nu țiam promis că-ți scriu — și acum ce fac? Da. Eu am plecat, tu ai plecat, și așa mai departe. Am fost în pericol să mă trîntească robul; era, nu glumă, de nu era buchetul să mă scape. Așa soarte n'a mai avut buchet. Mi-ai spus că faci călătorie. Vream să te chem și la noi, dar' vezi, mă temeam că-mi refuzi. Peste cîtva timp pot afla de știi că ție îți sună? — „Nu plîngeți fetelor! Fii bună și — „cuminte”, apoi îți trimit chipuri.” — Adio (10... în vînt!); sorioara ta urîtă

Mimi

FEL DE FEL

Comoadă, nu glumă! În Teignmonth (Anglia) a răposat nu de mult o domnișoară, care ultimii treizeci de ani de viață și i'a petrecut tot în pat! Într-o seară a anului 1867 s'a pus în pat întreagă și sănătoasă, ear' dimineața nu a voit să se scoale, zicînd că omul numai în pat între perini poate fi fericit și așa a rămas în toată viața sa. Nainte de moarte a fost numai scurt timp bolnavă. Curioasa d-șoară își așezase așa de minunat oglinzi prin odaie, că putea vedea tot ce se petrece pe stradă. De altfel primia visite și pe toți voia să-i înduplece să facă așa ca ea.

POSTA REDACȚIEI.

Dlui *V. G.* în *Lipova*. Nesmintit cu începere dela numărul viitor. Uitasem numai.

Dlui *Dr. V. B.* în *Sibiu*. Sosită numai în momentul din urmă. Va urma sigur în cel viitor.

Dlui „*un preot*”. Cazul n'ar putea fi desbătut așa ușurel, în câteva frase generale numai, ci ar trebui un studiu amănunțit și cu provocare la persoane. Dar' nici așa nu s'ar putea deja acum: a fost num i prima împărțire, când nu s'a ajuns la toți, și s'a dat, precă am putut observa, cam la de aceia cari nu și-au plătit taxele la fondul de pensiune și li s'au detras acele taxe, întrucât s'a ajuns. Dacă după 3—4 împărțiri ai vedea că cutari preoți primesc deja a doua oară, ear' alții nici odată, atunci ar fi timpul și cu drept să provoci discuția publică.

La școalele de cadeți.

E timpul ca tinerii ce doresc să îmbrățișeze cariera militară, să-și înainteze rugările pentru primire la școalele de cadeți.

Am dori ca cât mai mulți tineri români să păsească pe această carieră, foarte onorifică și unde poate fi sigur, că bunele străduințe îi vor fi recunoscute și încununate cu înaintări după merit.

În cele de mai jos dăm un extras din instrucția ce ni-s'a trimis de către comanda de corp ardelean, instrucție din care se vede ce se recere dela tinerii ce ar dori să fie primiți în școalele de cadeți. Eată ce:

a) atestat, că doritorul de-a fi primit e cetățean austriac ori ungur;

b) să aibă dezvoltarea corporală cerută, care este a se adeveri prin un atestat dat de un medic militar în activitate.

c) cunoștințele recerute, pe care aspiranții au a și-le dovedi prin testimoniile școlare de pe anul 1895/96, și prin testimoniul de pe semestrul I și II a anului încheiat (1896/7).

Cei-ce voesc a fi primiți în cursul prim, trebuie să arete, că au absolvat a patra clasă gimnasială ori reală, la o școală publică cu un sfârșit cel puțin «îndestulitor». Cu clasele școalelor medii (gimn. și reale) sunt socotite de o potrivă și școalele civile organizate pe baza art. de lege XXXVIII din 1868. Notele rele («nedestulitor») din limba latină și limba greacă, nu împiedică primirea.

Tinerii cu notă generală «îndestulitor» vor fi supuși unui examen de primire, ear' pentru cei ce vin dela școale cu limba de propunere negermână, la examen aceasta împregiurare se va lua în socotință, și dela el se va cere ca să corăspundă în limba maternă celor preținse pe cursul I, dar' totuși să recere să cunoască limba germână în vorbit și scris în așa grad, încât la prelegeri să poată urmări cu pricepere pe profesor.

Primirea într'un curs mai înalt decât cursul anului I, se poate face numai dacă la examenul de primire se vor dovedi și cunoștințele teoretice și practice, acelor obiecte de studiu militar care se propun în cursurile mai de jos.

d) atestat de moralitate mulțumitor. Dacă în testimoniul școlastic nu este însemnată o purtare morală mulțumitoare, este a se aduce un atestat de moralitate dela primarul comunei.

Estatea cea mai mică împlinită și cea mai mare netrecută, pentru ori ce școală de cadeți dela infanteriă, este următoarea

în cursul:	cel puțin:	cel mult:
I	14 ani	17 ani
II	15 »	18 »
III	16 »	19 »
IV	17 »	20 »

Estatea se socotește până la 1 Septemvrie 1897.

Pentru cursul I al anului școlar 1897/98 se primesc și tineri, cari au trecut de 17, dar' încă nu sunt de 18 ani, dacă împregiurări neatâră oare de voința lor (ca boală etc.) 'i-a împiedecat în urmarea studiilor și dacă vor dăpune examenul de primire cu rezultat cel puțin «bun».

Amănuntele în privința aceasta, se cuprind într'o broșură, («Aufnahmsbedingungen für den Eintritt in die k. u. k. Cadettenschulen») ce se capătă la comanda ces. și reg. a școalei de cadeți din Sibiu pentru 20 cr. de exempl. în limba germână ori maghiară. Din această broșură se poate vede și cât de mari sunt taxele, ce lucruri trebuie să aibă tinerul la intrarea sa în institut, ce documente se recer, cum trebuiesc scrise rugărilor, și, în sfârșit, se arată cum are să fie examenul de primire.

Cererele de primire sunt a se înainta de-a dreptul, cel mult **până la 15 August**, la comanda acelei școale de cadeți, ce se află mai în apropiere (pentru Ardeal la comanda școalei de cadeți din Sibiu: k. u. k. Infanterie Cadettenschule). Cererile sosite după acest termen, nu se vor lua în socoteală.

Examenele de primire, la cari tinerii vor fi chemați la începutul lunii Septemvrie, se vor ține dela 12—16 Septemvrie 1897.

Învitare de abonament.

Cu 1 Iulie st. v. invităm pe toți amicii și spriginitorii singurei foi române în acest mare comitat românesc, la nou abonament pe jumătatea a doua a anului de față, la

„Revista Orăștiei“.

Domnilor abonați cari ne restează cu prețul pe jumătatea întâie, li se va opri foaia.

Pentru redacție responsabil: Ioachim Muntean.

1468—1897.

Kig.

(236) 1—3

Pályázati hirdetés.

A szászvárosi egészségügyi körben Szászváros székhelyül üresedésben levő **körorvosi** állásra ezennel pályázatot hirdetek.

Az egészségügyi körhöz 24 község tartozik.

A körorvos évi javadalmazása 300 frt fizetés, mely összeg Hunyadvármegye

központi pénztárából havi előleges részletekben vehető fel, ezenkívül 300 frt utazási átalány, mely összegért köteles egy hivatalos kiszállások, valamint az oltások alkalmával a fuvardíjat fedezni, megjegyeztetvén, hogy ezen 300 frt utiátalányt az oltások alkalmával az egyes községek fizetik ki.

Felhívom ennél fogva mindazokat, kik ezen állást elnyerni ohajtják, hogy az 1876. évi XIV t.-cz. 143 §-ában, illetve az 1883. évi I. t.-cz. 9 §-ában körülírt képesítésüket, eddigi alkalmaztatásukat, és magánéletüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket, folyó évi **augusztus hó 18-ig** bezárólag, annyiaval is inkább nyujtsák be, mivel a később érkező vagy nem kellőleg felszerelt kérvényeket figyelembe venni nem fogom.

A választás határnapjául folyó évi **augusztus hó 21-ikének d. e. 9 órája**, helyéül pedig a szászvárosi járási főszolgabíró hivatalos irodája tűzetik ki.

Szászvároson, 1897. július hó 21

Fodor Gyula,
főszolgabíró.

(233)

2—2

Gefertigter zu London wohnhaft, giebt bekannt, dass er sein in Ungarn im Hunyader Comitate, im Déva-er Bezirke, auf dem Gebiete der Gemeinde **Csertés-Hondol** gelegenes, seit einer Reihe von Jahren im Betrieb stehendes, unter dem Namen „**Regina**“ im Bergbuche eingetragenes **Bergwerk** sammt Gebäuden und Maschinen

zum Kaufe anbiertet,

und zu diesem Zwecke einen Versteigerungs-Termin auf den **26 Juli 1897, Vormittag 10 Uhr, in Budapest, ausschreibt**, zu welchem Kauflustige höflichst eingeladen werden. Local: Gáster Béla königl. notär V. Bezirk. Bálvány utca 2. —

Den Kaufpreis werde ich an dem Versteigerungs-Termin bekannt geben. Indess können Kauflustige schriftliche Anbote machen, über deren Annahme oder Nichtannahme ich mir das Recht der Entscheidung vorbehalte.

London, den 12. Juli 1897.

Hermann Landau.

Nähere Auskunft erteilt mündlich oder brieflich:

Herr W. Bach in Hondol
1. post Felső-Csertés
(Siebenbürgen.)

Sz. 5651—1897
bvghtó

(235) 1—1

Árverési hirdetés.

Alulirt birói kiküldött az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a hátszegi kir. járásbíróság 1897. évi 2869 számú végzése következtében Péterffy Antal ügyvéd által képviselt Török József javára Borza László ellen 180 frt s jár. erejéig fogantatosított kielégítési végrehajtás útján foglalt 378 frt 50 kr-ra bolti áru cikkekkel álló és egy ponyvából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a hátszegi kir. jbiróságnak 5651/1897 számú végzése folytán 169 frt tőke követelés ennek 1897. évi június hó 12. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 11 frt 17 krban bi-

róilag már megállapított költségek erejéig Borza László raktárában leendő eszköz-
lésre **1897. évi augusztus hó 3 napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107 és 108 §-a értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Hátszegen, 1897. július hó 12-án.

Baló Ödön,
birói kiküldött.

(234)

UN

1—1

Învățacel de pălărier

să primește numai decât la subscrisul, pălărier în Orăștie. Să aibă vîrstă de 14 ani cel puțin. Să cere să știe ceti și scrie. Invoiala de primire se va stabili cu părinții ori tutorii.

Aurel Onofreiu,
pălărier în Orăștie (Szászváros).

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE

Fonduri proprii: fl. 350.000. Depuneri: fl. 700.000

Circulație anuală: fl. 3,000.000.

(196) 10—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

- 1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;
- 2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5½, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;
- 3) cumpără și vinde realități;
- 4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
- 5) arîndează și exarîndează realități;
- 6) cumpără și vinde efecte publice;
- 7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

La institut se mai află **500 acții proprii**, puse în **vindere conform Prospectului staverit de Direcțiunea institutului sub Nr. 68/1897.**

Ori-ce afacere se poate rezolva și informări se pot lua verbal în biurul institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, în Iunie 1897.

Direcțiunea.

ATELIER de TEMPLAR

Drumul țerii Nr. 3.

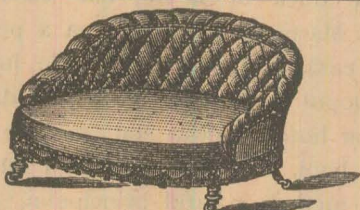
Casa proprie.

ȘI

DEPOSIT DE OBIECTE FUNEBRALE!

Subscrisul îmi iau voe să atrag binevoitoarea luare aminte a onor public din **Orăștie și jur**, asupra bogatului meu magazin cu tot felul de

Mobile de casă

precum: **scaune, paturi, mese, dulapuri, canapele**, etc. ce se află totdeauna gata, ori, la dorință, se gătesc după plac și în grabă!

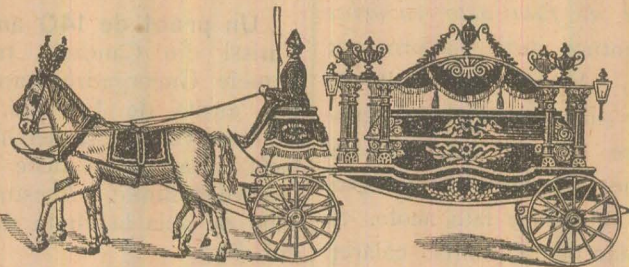
Îmi recomand mai departe

Depositul de lucruri trebuincioase la înmormântări,

precum:

sicriuri,

de
aramă, nuc,
goron și de
brad,
pompoase ori
simple;

cruci,

cununii de mort,
și toate
pânzele
de
lipsă!

Sînt 19 ani decînd am aceste bogate magazine, în casele mele proprii (drumul țerii Nr. 3), ear' acum le-am arangeat și îmbogățit de nou și temeinic Rugînd onoratul public pentru numeroase comande, îi promit lucru bun cu **prețuri foarte ieftine!**

George Brassai

(145) 10—15

măsar.